

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Με αργά, μα σταθερά, βήματα η Ανθρωπότητα βλέπει να πλησιάζει ο Τέταρτος Παγκόσμιος Πόλεμος...
Με αργά, μα σταθερά βήματα, βλέπει να πλησιάζει και η Παγκόσμια Επανάσταση...

ΤΙ ΘΑ ΜΑΣ ΠΡΟΛΑΒΕΙ ;
ΑΣ ΕΤΟΙΜΑΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ.

ΑΘΗΝΑ, 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2011 - τεύχος 356

Για να ξέρουμε τί μάς γίνεται

ΟΙ ΣΚΗΝΕΣ, ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΜΕ ΣΤΟΥΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΔΕΚΤΕΣ, ΜΕ ΤΟΥΣ «ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΛΙΒΥΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΣΑΣ ΝΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΝ» ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΟΥΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΝΑΤΟΪΚΟΥΣ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ (κυρίως Βρετανούς και λιγότερους Γάλλους και ΗΠΑτζήδες), στις 22 και 23 Αυγούστου, ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΤΡΑΒΗΧΤΕΙ ΣΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΗ, ΑΛΛΑ ΣΤΟ... ΚΑΤΑΡ !!!

Έτσι, λοιπόν, εξηγείται το γιατί οι «χαρές» και τα «πανηγύρια» είχαν σαν φόντο το ίδιο πάντα γκρεμισμένο σπίτι, με κάποια υπολείμματα τοίχων απ' όπου κρέμονταν τα δοκάρια της πρώην στέγης...

Την σκηνή - όσοι προσέχουν τις τηλεοπτικές «λεπτομέρειες» - την είχαμε ξαναδεί, άλλωστε, και δυο-τρεις μήνες νωρίτερα. Μόνο που, τότε, το ερείπιο μαρτυρούσε την «ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΒΕΓΓΑΖΗΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΝΤΑΦΙ» !!!

Η απάτη αποκαλύφθηκε από ρωσικό τηλεοπτικό σταθμό και καταγγέλθηκε και από τους ανταποκριτές του βενεζολάνικου TeleSUR, Orlando Segura και Jordan Rodríguez, στις 6 Σεπτέμβρη, μετά την επιστροφή τους στο Καράκας. (Οι δυο δημοσιογράφοι βρίσκονταν στην Τρίπολη απ' τον Απρίλη μέχρι τις 27 Σεπτέμβρη, οπότε «άνδρες των λιβυκών ενόπλων δυνάμεων τους συνόδευσαν - για να μην πέσουν στα χέρια της ΝΑΤΟϊκής αλητείας - στο αεροδρόμιο», προτού το καταστρέψουν οι «επαναστάτες»).

Οι δυο δημοσιογράφοι, πάντως, κατάγγειλαν και κάτι ακόμη : ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΛΙΒΥΗ, ΤΗΝ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ Ο ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΑΠ' ΤΑ ΑΕΡΟΣΚΑΦΗ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΤΟΥ «ΤΕΧΝΗΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ» (δηλαδή του τεράστιου δικτύου ύδρευσης και άρδευσης της χώρας και των κατοίκων της) ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΦΤΙΑΞΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΤΑΦΙ.

Έτσι βρήκε κι η συμμορία του Παπανδρέου να στείλει κάποια μπουκάλια νερό ως «ανθρωπιστική» βοήθεια...

Για να ξέρουμε τί μάς γίνεται

Η ιστορία της Λιβύης κι η κάλυψή της απ' τα ευρω-ΗΠΑτζήδικα ΜΜΕ δεν μάς προξενεί έκπληξη, καθώς μάς φέρνει στον νου ΤΟΥΣ - MADE IN THE USA - «ΟΜΑΔΙΚΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ» ΤΗΣ ΣΡΕΜΠΡΕΝΙΤΣΑ (στον Αναρχικό είχαμε δημοσιεύσει και φωτογραφίες απ' την επεξεργασία του τότε «δημοσιογραφικού» υλικού στα εργαστήρια της ΗΠΑτζήδικης Kodak, υπό την επίβλεψη ΗΠΑνθρώπων στρατιωτικών), ΤΑ «ΟΠΛΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ» ΤΟΥ ΣΑΝΤΑΜ ΧΟΥΣΕΪΝ, αλλά ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΣΟΠΕΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ.

Αυτό που μάς εκπλήσσει είναι - το επαναλαμβάνουμε - Η ΜΕΧΡΙΣ ΑΗΔΙΑΣ ΚΑΤΑΠΟΣΗ ΤΗΣ ΗΠΑΤΖΗΔΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΠΟ ΛΑΟΥΣ ΣΑΝ ΤΟΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΟ, ΤΟΝ ΙΣΠΑΝΙΚΟ και ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ, ΠΟΥ ΚΑΤΙ ΞΕΡΟΥΝ ΑΠ' ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΜΕ ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΜΑΥΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΑΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥΣ.

Κι αυτό που μάς αγανακτεί είναι ΤΟ ΑΝΑΜΑΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΙΣΧΡΗΣ ΑΥΤΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ από μέσα και δημοσιογράφους που θεωρούν τους εαυτούς του; ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥΣ, ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ, ΑΡΙΣΤΕΡΟΥΣ...

Δεν αναφερόμαστε μόνο στα όσα ακούμε στην Ελλάδα, αλλά και διεθνώς. Π.χ. στο αμερικάνικο DemocracyNow, που δεν χάνει ευκατρία ν' αναφερθεί στα «τυραννικά» καθεστώτα του Καντάφι και του Άσαντ.

Ιδιαίτερη περίπτωση αποτελούν κάποια ΜΜΕ Ισλαμικών χωρών, σαν το ιρανικό Press TV, το Al Arabiya ή το Al Jazeera.

Το Al Jazeera, θυμίζουμε πως ήταν το πρώτο αραβικό κανάλι που, πριν 20 περίπου χρόνια, φιλοξένησε σε έκπομπή του τον τότε υπουργό άμυνας του Ισραήλ, ενώ το Al Arabiya εξέφραζε πάντα φιλο-ΗΠΑτζήδικες απόψεις. Τέλος, τα ιρανικά μέσα προωθούν τον ρόλο του «προστάτη των Σιτών», που επιδιώκει να παίξει η ιρανική κυβέρνηση, χωρίς όμως να προκαλούν τις ΗΠΑ, την ΕΕ και το Ισραήλ.

Όσο για την Τουρκία, είναι βέβαια ισλαμική χώρα, είναι όμως και μέλος του ΝΑΤΟ.

Ας δούμε, όμως, και τί λέει ο ίδιος ο Καντάφι.

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μια ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

Μήνυμα Καντάφι προς το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ

Με επιστολή του που διαβάστηκε από τηλεοπτικό δίκτυο ο πρώην ηγέτης της Λιβύης, Μουαμάρ Καντάφι, ζήτησε από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ να προστατεύσει τη γενέτειρά του Σύρτη, η οποία είναι ακόμη στα χέρια των οπαδών του, από τις «θηριωδίες», όπως τις αποκάλεσε, του ΝΑΤΟ.

«Αν η Σύρτη απομονωθεί από τον υπόλοιπο κόσμο με στόχο να διαπραχθούν θηριωδίες εναντίον του πληθυσμού της, τότε ο κόσμος έχει την υποχρέωση να μην είναι απών και πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του και να επέμβει αμέσως για να σταματήσει αυτό το έγκλημα», αναφέρει ο Καντάφι στην που αναγνώστηκε από το τηλεοπτικό δίκτυο Arrai TV, που έχει έδρα τη Συρία.

«Η τρομοκρατία και η καταστροφή που ασκεί το ΝΑΤΟ στην περιοχή της Σύρτης είναι απεριγράπτες», πρόσθεσε ο Καντάφι.

Σύμφωνα με το Arrai TV η επιστολή του Καντάφι απευθυνόταν στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Στο μεταξύ η Βρετανία ελπίζει το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ να υιοθετήσει μέσα στις επόμενες τρεις ημέρες μία απόφαση για τη Λιβύη η οποία θα προβλέπει την αποστολή μίας ομάδας στη χώρα και την ελάφρυνση των κυρώσεων που της έχουν επιβληθεί, όπως ανέφεραν σήμερα διπλωμάτες.

Το σχέδιο της απόφασης εστάλη στις 14 άλλες χώρες μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας και το Λονδίνο ελπίζει να υιοθετηθεί μέχρι την Παρασκευή, διευκρίνισε ένας εκπρόσωπος της βρετανικής αποστολής στον ΟΗΕ.

Οι πρώτες συζητήσεις για την υιοθέτηση της απόφασης αναμένεται να διεξαχθούν σήμερα. Η απόφαση προβλέπει την αποστολή μίας ομάδας του ΟΗΕ για τρεις μήνες στη Λιβύη ώστε να βοηθήσει στο Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο να οργανώσει τη διοίκηση και να προχωρήσει σε εκλογές.

Το σχέδιο της απόφασης προτείνει επίσης να διατηρηθεί η αναφορά για την προστασία των αμάχων με τέτοιο τρόπο ώστε το ΝΑΤΟ να μπορεί να συνεχίσει τις αεροπορικές του επιδρομές αν κριθεί απαραίτητο, διευκρίνισαν διπλωμάτες που θέλησαν να διατηρήσουν την ανωνυμία τους.

Το κείμενο καλεί επίσης για «προοδευτική αλλά ελεγχόμενη άρση των κυρώσεων που έχουν επιβληθεί σε λιβυκές εταιρείες και κρατικά όργανα», ώστε να μπορέσουν να κυκλοφορήσουν χρήματα και να αναπτυχθεί με αυτό τον τρόπο η εθνική οικονομία της χώρας, σύμφωνα πάντα με τους διπλωμάτες.

Το τηλεοπτικό δίκτυο Arrai TV εκπέμπει από την Συρία.
Στο διαδίκτυο το βρίσκει κανείς στην διεύθυνση <http://www.arrantv.com>
Η μετάφραση (29 Αυγούστου 2011 και άλλες ειδήσεις για την Λιβύη και όχι μόνο) υπάρχει στον ιστότοπο <http://e-volos.gr>. Στους Βολιώτες, που δείχνουν πώς χρησιμοποιείται σωστά το διαδίκτυο, στέλνουμε τις ειλικρινείς μας ευχαριστίες.

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ο νόμος είναι το άλλο παράλληλο πρόβλημα του ὄργανου διακυβέρνησης. Δεν έχει λυθεί ακόμη στη σύγχρονη εποχή αν και έχει λυθεί σε ὀρισμένες περιόδους της ιστορίας.

Είναι χωρίς κύρος και μὴ δημοκρατικό νὰ ἀνατίθεται σὲ μιὰ ἐπιτροπή ἢ π' ἓνα κοινοβούλιο ἢ σὲνταξὶ τοῦ νόμου γιὰ τὴν κοινωνία. Εἶναι ἐπίσης χωρίς κύρος καὶ μὴ δημοκρατικό γιὰ ἓνα ἄτομο, μιὰ ἐπιτροπὴ ἢ ἓνα κοινοβούλιο νὰ τροποποιεῖ ἢ νὰ καταργεῖ τὸ νόμο τῆς κοινωνίας.

Ποιὸς εἶναι, λοιπόν, ὁ νόμος τῆς κοινωνίας; ποιὸς τὸν συντάσσει καὶ ποιὰ εἶναι ἡ σημασία του γιὰ τὴν δημοκρατία;

Ὁ γνήσιος νόμος κάθε κοινωνίας εἶναι εἴτε ἡ παράδοσις (τὸ ἔθιμο) ἢ ἡ θρησκεία. Κάθε ἄλλη προσπάθεια νὰ συνταχθεῖ νόμος γιὰ ὁποιαδήποτε κοινωνία, ἔξω ἀπὸ αὐτές τὶς δύο πηγές, εἶναι ἄκυρη καὶ παράλογη. Τὰ συντάγματα δὲν εἶναι ὁ νόμος τῆς κοινωνίας. Τὸ σύνταγμα εἶναι ἓνας βασικός νόμος φτιαγμένος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Αὐτός ὁ βασικός, κατισκευασμένος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, νόμος πρέπει νὰ ἔχει μιὰ πηγὴ γιὰ τὴ δικαιολόγησή του. Τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας στὴ σύγχρονη εποχὴ εἶναι ὅτι τὰ συντάγματα ἔχουν γίνει ὁ νόμος τῆς κοινωνίας, καὶ τὰ συντάγματα δὲν βασιζόνται σὲ τίποτε ἄλλο παρὰ στὶς ἀπόψεις τῶν ὀργάνων τῆς δικτατορικῆς ἐξουσίας τοῦ κυριαρχοῦν στὸν κόσμο, καὶ ποὶ ἐκτείνονται ἀπὸ τὸ ἄτομο ὡς τὸ κόμμα. Ἡ ἀπόδειξη γι' αὐτὸ εἶναι ὅτι ὑπάρχει μιὰ διαφορὰ ἀνάμεσα στὰ συντάγματα ἂν καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἴδια. Ὁ λόγος τῆς διαφορᾶς εἶναι ἡ ἀνισότητι στὶς ἀντιλήψεις τῶν ὀργάνων διακυβέρνησης. Αὐτὸ εἶναι τὸ σημεῖο ὅπου ἡ ἐλευθερία εἶναι τρωτὴ στὰ συστήματα τοῦ σύγχρονου κόσμου. Ἡ μέθοδος μὲ τὴν ὁποία τὰ ὄργανα διακυβέρνησης προσπαθοῦν νὰ κυριαρχοῦν στὸν λαὸν διατυπώνεται στὸ σύνταγμα καὶ ὁ λαὸς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τὴν ἀποδεχθεῖ κάτω ἀπὸ τὴ δύναμη τῶν νόμων τοῦ πηγάζουν ἀπὸ αὐτὸ τὸ σύνταγμα, τὸ ὅποιο εἶναι τὸ ἴδιο τὸ πρῶτον τῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ τῆς ἀντίληψης τοῦ ἀνάγκου διακυβέρνησης.

Ὁ νόμος τῶν δικτατορικῶν ὀργάνων διακυβέρνησης ἀντικατέστησε τὸ φυσικὸ νόμο. Ἐπειδὴ ὁ ἀνθρώπινος νόμος ἀντικατέστησε τὸ φυσικὸ νόμο, τὰ κριτήρια ἔχουν χαθεῖ. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ ἴδιος παντοῦ. Ἡ φυσικὴ του διατάξι εἶναι ἡ ἴδια καὶ τὸ ἴδιο εἶναι τὸ ἐνστικτὸ του. 1) Ἀπὸ τὸ λόγο ὁ φυσικὸς νόμος ἔγινε λογικὸς νόμος γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶναι παντοῦ ὁ ἴδιος. Ὑστερα τὰ συντάγματα, ποὶ εἶναι νόμοι φτιαγμένοι ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ἄρχισαν νὰ βλέπουν τὸν ἄνθρωπο σὰ νὰ μὴν εἶναι παντοῦ ὁ ἴδιος. Ἀν ἔχουν ἄλλη δικαιολογία γι' αὐτὴ τὴν ἀντίληψη ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πᾶσι τῶν ὀργάνων διακυβέρνησης — τοῦ ἄτομου, τοῦ κοινοβουλίου, τῆς οὐλῆς ἢ τοῦ κόμματος — νὰ κυριαρχοῦν στὸν λαόν. Ἐπει βλέπομε ὅτι τὰ συντάγματα συνήθως ἀλλάζουν ὅταν τὰ ὄργανα διακυβέρνησης ἀλλάξουν. Αὐτὸ ἀποδείχνει ὅτι τὸ σύνταγμα εἶναι τὸ προϊόν τῆς ἰδιοσυγκρασίας τῶν ὀργάνων διακυβέρνησης καὶ ὑπάρχει γιὰ νὰ ἐξουσιάζει τὰ συμφέροντά τους. Δεν εἶναι φυσικὸς νόμος. Αὐτός εἶναι ὁ ἀπειλούμενος κίνδυνος γιὰ τὴν ἐλευθερία ποὺ ὑπολαμβάνει ὅπου ὁ γνήσιος νόμος τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας ἀπουσιάζει καὶ ἔχει ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ ἀνθρώπινους νόμους ποὶ σχεδιάστηκαν ἀπὸ τὸ ὄργανο διακυβέρνησης γιὰ νὰ ἐξουσιάζει τὶς μάζες. Τὸ ἥρθο εἶναι ἡ μέθοδος διακυβέρνησης νὰ εἶναι σὲ συμφωνία μὲ τοὺς νόμους τῆς κοινωνίας, ὅχι τὸ ἀντίθετο.

Κατὰ συνέπεια, ὁ νόμος τῆς κοινωνίας δὲν ἐπάκειται σὲ σχεδίασμό καὶ κωδικοποίηση. Ἡ σημασία τοῦ νόμου βρίσκεται στὸ γεγονός ὅτι εἶναι ὁ ἡγεμονιστικὸς παράγοντας ποὶ διακρίνει ἀνάμεσα στὸ ἀληθινὸ καὶ τὸ ψεύτικο, τὸ σωστὸ καὶ τὸ λανθάνον, καὶ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ ἄτομου. Ἡ ἐλευθερία ἀπειλεῖται ἐκτὸς ἂν ἡ κοινωνία ἔχει ἓνα ἱερό νόμο βασισμένο σὲ σταθεροὺς κανόνες ποὶ δὲν ἐπάκεινται σὲ ἀλλαγὴ ἢ ὑποκατάστασις ἀπὸ ὁποιοδήποτε ὄργανο διακυβέρνησης. Ἀντίθετα, ἐπιβάλλεται στὸ ὄργανο διακυβέρνησης νὰ συμμορφώνεται μὲ τὸ νόμο τῆς κοινωνίας. Ὁ τῶσο, οἱ λαοὶ σ' ὀλόκληρο τὸν κόσμο κι-

βερνοῦνται σήμερα ἀπὸ νόμους φτιαγμένους ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἐπιδέχονται ποὺ εἶναι μιὰ ἔκφραση τῆς φυσικῆς ζωῆς τῶν λαῶν. Ἔτσι, ἡ θρησκεία, ἀγκαλιάζοντας τὴν παράδοση, εἶναι μιὰ ἐπιβεβαίωση τοῦ φυσικοῦ νόμου. Οἱ μὴ θρησκευτικοί, οἱ μὴ παραδουσιακοὶ νόμοι ἐφενρέθησαν ἀπὸ τὸν ἕνα ἄνθρωπο γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν κατὰ τοῦ ἄλλου. Συνεπῶς εἶναι ἄκυροι γιατί δὲν οἰκοδομήθηκαν πάνω στὴ φυσικὴ πηγὴ τῆς παράδοσης καὶ τῆς θρησκείας.

ἀπὸ τὶς λαϊκὲς ἐπιτροπὲς καὶ τὸ Γενικὸ Λαϊκὸ Συνέδριο (Γενικὸ Συνέδριο) στὸ ὁποῖο συγκεντρώνονται τὰ λαϊκὰ συνέδρια, οἱ διοικητικὲς λαϊκὲς ἐπιτροπὲς, οἱ ἐνώσεις, τὰ συνδικάτα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἐπαγγελματικὰ σωματεία. Σύμφωνα μὲ αὐτὴ τὴ θεωρίαν, ὁ λαὸς εἶναι τὸ ὄργανο διακυβέρνησης καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσιν εἶναι ὁ ἴδιος ἐπιτηρητὴς του. Μὲ αὐτὰ τὸν τρόπο πραγματοποιεῖται ἡ αὐτο-ἐπιτήρηση τῆς κοινωνίας πάνω στὸ νόμο τῆς.

ΠΟΙΟΣ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ;

Τὸ ζήτημα ποὺ προκύπτει εἶναι : ποῖος προστατεύει τὴν κοινωνία ἀπὸ κάθε παρέκκλιση ἀπὸ τὸ νόμο; Ἀπὸ δημοκρατικὴ ἄποψη, δὲν ὑπάρχει καμιὰ ομάδα ποὺ μπορεῖ νὰ δικαδικήσει τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιβίβασης πάνω στὴν κοινωνία. «Ἡ κοινωνία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἐπιτηρητὴς τῆς». Κάθε ἀξίωση ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄτομο ἢ ομάδα ὅτι εἶναι ἰσχυρὸν γιὰ τὸ νόμο εἶναι ἰσχυροκρατία. Δημοκρατία σημαίνει τὴν ἐθελὸν ὁλόκληρην τῆς κοινωνίας, καὶ ἡ ἐπίβλησις πρέπει νὰ γίνεταί ἀπὸ ὁλόκληρην τὴν κοινωνία. Αὐτὴ εἶναι ἡ δημοκρατία καὶ ἡ πρῶτη ἐφαρμογὴ τῆς γίνεται μέσα ἀπὸ τὸ δημοκρατικὸ ὄργανο διακυβέρνησης· τὸ ποῖο προκύπτει ἀπὸ τὴν ὀργάνωσιν τῆς διας τῆς κοινωνίας σὲ βασικά λαϊκὰ συνέδρια καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ λαοῦ μέσα

Οἱ ἀπόψεις, λοιπόν, του Καντάφι,

«Απρόσμενη» Ρωσο-Ουκρανική διαμάχη

Την Κυριακή στις 11-4-2011, βλέποντας στο διαδίκτυο το πρώτο κανάλι της ρωσικής τηλεόρασης, πληροφορήθηκα για ένα πρόβλημα που «όλωσδιόλου τυχαία» ανέκυψε, μεταξύ της Ρωσίας και της «ανεξάρτητης» πλέον Ουκρανίας.

Αφορά το γνωστό πρόβλημα των τιμών του φυσικού αερίου, με το οποίο ο βόρειος γείτονας τροφοδοτεί τον μικρό του αδελφό.

Για πρώτη φορά το πρόβλημα αναδύθηκε επί προεδρίας Γιουσένκο. Μετά την ανάδειξή του στην προεδρία και αφού προηγήθηκε η λεγόμενη «πορτοκαλί επανάσταση», ο φιλοαμερικανός Γιουσένκο φρόντισε ώστε να εκμεταλλευτεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη νευραλγική γεωστρατηγική θέση της Ουκρανίας για να εκβιάσει τον Ρώσσοις κεφαλαιοκράτες, μπλοκάροντας τη μεταφορά του φυσικού αερίου δια μέσου της χώρας του στην Ευρώπη.

Επανελημμένες φορές προκλήθηκαν εντάσεις και εκνευρισμοί στο τρίγωνο Ουκρανία-Ρωσία-Ευρώπη. Οι Ρώσοι καπιταλιστές παρακολουθώντας τις κινήσεις του Γιουσένκο και θεωρώντας την Ουκρανία δική τους σφαίρα επιρροής, αποφάσισαν να τον απομακρύνουν με όλα τα θεμιτά και αθέμιτα μέσα. Υποστήριξαν λοιπόν τον αντίπαλό του στις εκλογές, Γιανούκοβιτς, και τον πολιτικό σχηματισμό που τον υποστήριζε το «Κόμμα των Περιοχών». Η εκλογική βάση του Γιανούκοβιτς και του πολιτικού του κόμματος βρίσκεται στο ρωσσόφωνο τμήμα της Ανατολικής Ουκρανίας.

Ο Γιανούκοβιτς κατόρθωσε να εκλεγεί πρόεδρος και η πολιτική, που στην αρχή ακολούθησε, ήταν έντονα φιλορωσική. Όμως οι ορέξεις της αστικής τάξης της χώρας του και οι πολιτικές φιλοδοξίες του ίδιου ξεπερνούν τα όρια της γεωγραφικής εγγύτητας με την Ρωσία και της κοινή ιστορικής πορείας που για αιώνες συνδέει τους δύο σλαβικούς λαούς.

Η εποχή μας (εποχή του ιμπεριαλισμού με κυριαρχία του χρηματιστικού κεφαλαίου και των μονοπωλίων) αναγκαστικά στρέφει τους κυρίαρχους κύκλους περιφερειακών χωρών προς τα ισχυρά και τα παραδοσιακά κέντρα του καπιταλισμού.

Πιθανόν η ελκτική δύναμη του δυτικοευρωπαϊκού και κυρίως του Γερμανικού ιμπεριαλισμού, να ασκεί μεγαλύτερη γοητεία στους ηγετικούς κύκλους της Ουκρανίας απ' ό,τι η Ρωσία. Ίσως πάλι να πρόκειται για ένα ελιγμό του Γιανούκοβιτς κάτι που του επιτρέπει το ειδικό βάρος της χώρας του να πραγματοποιήσει. Σίγουρα όμως οι προοπτικές τέτοιου είδους σχέσεων κάθε άλλο παρά απλές είναι.

Κώστας Κεφάλας

Θνή... διεθνή... διεθνή... διεθνή... διεθνή... διε

09/9 : Στρατιώτες απ' την Ουρουγουάη, που συμμετέχουν στις «ειρηνευτικές/ανθρωπιστικές» δυνάμεις του ΟΗΕ (δυνάμεις για την εξασφάλιση της ΗΠΑτζήδικης κατοχής., βιάζουν ανήλικο αγοράκι στην Αϊτή. «Φυσικά», το ασήμαντο αυτό επεισόδιο δεν αναφέρεται ούτε στα ψιλά των τηλεοπτικών δελτίων, των εφημερίδων ή έστω στα «μπλογκς» των αναπτυγμένων χωρών και των πολιτισμένων κοινωνιών τους... Βλέπετε, κάτι η οικονομική κρίση, κάτι ο εκδημοκρατισμός της Λιβύης και της Συρίας... Πού χρόνος ν' ασχοληθούν και με την Αϊτή ;

14/9 : Οι κατοχικές δυνάμεις του ΟΗΕ στην Αϊτή διαλύουν με την βία διαδηλωτές που διαμαρτύρονται για τον βιασμό ανήλικου αγοριού από κατοχικούς στρατιώτες της Ουρουγουάης

16/9 : **NOCHE DE LOS LAPICES** (Νύχτα των Μολυβιών). Διαδηλώσεις στο Buenos Aires κι άλλες πόλεις της Αργεντινής για την 35η επέτειο της σύλληψης (19/9/1976) 10 μαθητών του γυμνασίου, που διαμαρτύρονταν για την κατάργηση των μαθητικών εισιτηρίων στα λεωφορεία από την χούντα. Από τα δέκα παιδιά, μόνο τα τέσσερα κατάφεραν να γυρίσουν στις οικογένειές τους. **ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΕΞΗ ΑΓΝΟΥΝΤΑΙ.** Η 16η Σεπτέμβρη έχει καθιερωθεί στην Αργεντινή ως «Ημέρα του Μαθητικού Κινήματος»

16-18/9 : **ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΕΣ ΚΑΙ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΣΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΑΜΠΡΑ ΚΑΙ ΣΑΤΙΛΑ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΟΥ.**

17/9 : Χιλιάδες λαού διαδηλώνουν στην Χώρα των Βάσκων απαιτώντας την απελευθέρωση των φυλακισμένων αγωνιστών της ETA από τα ισπανικά κάτεργα.

21/9 : Διαδηλώσεις στην Βεγγάζη κατά του «Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου» που «διοικεί» δικτατορικά την Λιβύη.

22/9 : Ο πρόεδρος της Χιλής, Σεμπαστιάν Πινιέρα δηλώνει ότι στον ΟΗΕ θα υποστηρίξει την ανεξαρτησία της Παλαιστίνης. **ΑΝ ΤΟ ΠΡΩΗΝ ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΤΗΣ ΧΙΥΝΤΑΣ ΤΟΥ ΠΙΝΟΤΣΕΤ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΕΤΣΙ ΘΑ ΚΑΛΜΑΡΕΙ ΤΟΥΣ ΕΞΟΡΓΙΣΜΕΝΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΚΙ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΑΠΑΤΑΤΑΙ !**

27/9 : Ογκώδη; (χιλιάδες) διαδήλωση στην Σόφια κατά των Τσιγγάνων (που οι Βούλγαροι τους θεωρούν εγκληματίες και δεν τους θέλουν στην πρωτεύουσά «τους»). Επεισόδια, ξύλο με την μπατσία, τραυματισμοί, συλλήψεις.

28-30/9 : Δυτικοευρωπαίοι, ΗΠΑτζήδες και ντόπιοι κακοποιοί ανακαλύπτουν στην Λιβύη «ομαδικούς τάφους θυμάτων του Καντάφι».

Μια Μαύρη Παρασκευή (23/9/2011)

Ήταν το 1974, κάποιος μήνες πριν να πέσει η χούντα, στην Δ' Ακτίνα των Δικαστικών Φυλακών Κορυδαλλού. Ήταν η μέρα που όλοι μας περιμέναμε την απόφαση του δικαστηρίου. Θα πήγαινε στο εκτελεστικό απόσπασμα ο **ΝΙΚΟΣ ΚΟΕΜΤΖΗΣ** ή η θανατική ποινή του θα μετατρέποταν σε ισόβια ;

Η είδηση έφτασε πρώτα στον ίδιο και στον συγκρατούμενό μας μικρότερο αδελφό του, αργά το μεσημέρι κι ενώ τα κελιά είχαν κλείσει. Ακούσαμε την φωνή του μικρού απ' το κελί του στον τρίτο όροφο : **ΙΣΟΒΙΑ !!!**

Ένα ουρλιαχτό χαράς ξέσπασε απ' τα στόματα των 150 περίπου φυλακισμένων της Ακτίνας κι αμέσως μετά ο τόπος σείστηκε απ' τα χτυπήματα στις σιδερένιες πόρτες των κελιών. Χτυπούσαμε όλοι μ' ό,τι είχαμε. Καραβάνες, κουταλοπήρουνα, πόδια, χέρια. Οι φύλακες εμαφανίστηκαν, «προληπτικά» στον διάδρομο, μα δεν τόλμησαν να κάνουν κάτι περισσότερο. Οι φωνές μας και τα χτυπήματα πέρασαν την πόρτα της Ακτίνας, έστριψαν δεξιά στον κεντρικό διάδρομο κι έφτασαν στα πειθαρχεία, όπου ο **ΝΙΚΟΣ** κρατιόταν στην απομόνωση.

Μάς άκουσαν κι οι άλλες ακτίνες και σε λίγο όλος σχεδόν ο Κορυδαλλός. Είμασταν όλοι εκεί. **ΚΙ Ο ΝΙΚΟΣ ΚΟΕΜΤΖΗΣ ΘΑ ΖΟΥΣΕ !!!**

B.K.

Το πώς θα ζούσε είναι μιά «άλλη» ιστορία, που ΟΛΟΙ μας την ξέρουμε κι, εκ των υστέρων, ΟΛΟΙ «λυπόμαστε» κι ίσως «ντρεπόμαστε» γι' αυτήν.

**Ο ΝΙΚΟΣ ΚΟΕΜΤΖΗΣ, ΟΜΩΣ, ΔΕΝ ΛΥΓΙΣΕ.
ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΣΤΑΘΗΚΕ ΟΡΘΙΟΣ !!!**

«Αρρώπια κιάν σέ χτυπούν
τι μια πάνω στην «αδελφία
δέν πρέπει να «απερρηστιά
Νά σου σκίβει τὸ κεφάλι»

μὲ «αδελφικὴ
«αγάπη»

Νίκος Κοεμτζής

17 - 11 - 2006

Την ίδια μέρα, στην Georgia των ΗΠΑ (που δεν έχουν χούντα) η δημοκρατία δολοφονούσε τον Troy Davis.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΕΜΤΖΗΣ

Το μακρύ ζειμπέκικο

ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Ήταν ο τελευταίος που υπερασπίστηκε την
λαϊκή παράδοσή μας : ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ !